

**රක්ෂණය තුළින් ගොඩනැගෙන මානසික සුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ මනෝවිද්‍යාත්මක
අධ්‍යයනයක්
(හෝමාගම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය ඇසුරින්)**

නිකරෝමී ගුණරත්න

පාලි හා බෞද්ධ අද්ධ්‍යයනාංගය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

වර්තමාන මිනිසාගේ මූලික අවශ්‍යතා අතරට එක් වූ නවතම අවශ්‍යතාවක් ලෙස රක්ෂණය හැඳින්විය හැකිය. නූතන සංකීර්ණ සමාජයේ මිනිසුන් වගකීම්, බැඳීම් ආදිය යම්කිසි මට්ටමකින් අවම කරගැනීමේ අදහසින් රක්ෂණ සංකල්පය පිළිගෙන තිබේ. පුද්ගලයකු මියයාම, හදිසි අනතුරකට ලක්වීම, නැතහොත් පුද්ගලයකුගේ දේපලක් ව්‍යවසනයකට හෝ ආපදාවකට ලක්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇතිවන අවදානම අවම කර ගැනීම රක්ෂණයේ ප්‍රමුඛ අරමුණයි. එවැනි අවදානම් අවස්ථා පදනම් කරගනිමින් ජීවිත රක්ෂණය, දේපල රක්ෂණය, වගා රක්ෂණය, රථවාහන රක්ෂණය ආදී රක්ෂණයේ විවිධ ස්වරූප බිහිවී ඇත. අවදානම යනු මිනිස් මනසෙහි ගොඩ නැගෙන මනෝ භාවයකි. අවදානම හිලවූ කරගැනීම නැමති චේතනාව මිනිසුන් තුළ ඇතිවන්නේ අපදා ව්‍යවසන ආදී අමිහිරි අත්දැකීම්වලට මුහුණ දීමට මිනිසුන් තුළ පවතින බිය සහ අනාගත අවිනිශ්චිතතාව හේතුවෙනි. ඒ නිසා මිනිසුන් රක්ෂණවරණ ලබාගැනීමට මැලි නොවේ. ඒ අනුව මෙවැනි රක්ෂණවරණ ලබාගන්නා මිනිසුන් තුළ ඇතිවන මානසික සුරක්ෂිතතාව කෙබඳු දැයි අධ්‍යයනය කිරීමයි මෙම පර්යේෂණයේ පත්‍රිකාවේ අරමුණයි.

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ හෝමාගම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ තෝරාගත්, රක්ෂණවරණ සහිත පුද්ගලයින් 30 යොදාගනිමින් මා විසින් සිදුකරණ ලද පර්යේෂණයට අනුව රක්ෂණවරණ ලබාගැනීම හේතුවෙන් පුද්ගලයින් තුළ අවදානම් මානසිකත්වය ඉවත්වීමට සමාජමය වශයෙන් සුබවාදී සිතුවීම් ඇතිවීමට පවුලේ සෙසු සාමාජිකයින් පිළිබඳ පෙරට වඩා සුරක්ෂිත සිතුවීම් ඇතිවීමට වැනි ධනාත්මක මානසිකත්ව හා සෑම විටම ආපදා සිදුනොවේය යන සිතුවිල්ල මත රක්ෂණවරණ තුළින් පසුකාලීනව හිමිවන ආයෝජන අවස්ථාව සහ ප්‍රතිලාභ මානසිකත්වය, පොදුවේ ජීවිතය පිළිබඳ නිදහස් මනසින් කටයුතු කිරීම මත කායික මානසික නිරෝගීකම ඇතිවන බව හඳුනා ගැනීමට එමෙන්ම වාරික ගෙවීමට සිදුවීම තුළින් වගකීම් මානසිකත්වයක් ද මිනිසුන් තුළ රක්ෂණවරණ හරහා ඇතිවන බව මෙන්ම රක්ෂණවරණයේ ස්වරූපය මත මනස තුළ ගොඩනැගෙන සුරක්ෂිතතාව ද එකිනෙකට වෙනස් වන බව ද තවදුරටත් ප්‍රත්‍යක්ෂ විය.

ප්‍රමුඛ පද :- රක්ෂණය, අවදානම, මනස, මිනිසා, සුරක්ෂිතතාව